

3) Smellem „som“ og „de“ i 1ste Linie indstyttes: „afløses af“. I 2den Linie udgaa Ordene: „træde i Stedet for“; efter „Obligationer“ sættes Komma, og der tilføjes: „naar Indlevering til Udsettelse sker inden den i bemeldte Paragraf nævnte Frist“.

Til § 4.

4) Paragraffen ændres saaledes: „Naar Pantebogsattester begæres til udelukkende Benyttelse ved Ordningen af de nævnte Laanesager, kunne de udstedes uden Gebyr, men de blive da af Retskriveren at forshue med Paategning om, at de udelukkende maa benyttes i dette Djemed.“

De stillede Ændringsforslag og Lovforslagets Paragrafferfattes under Forhandling under et.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg vil blot tillade mig at anbefale de af mig stillede trende Ændringsforslag. De have jo i og for sig ikke nogen som helst indgribende Betydning, og det vilde ogsaa være uoverensstemmende med de Udtalelser, som jeg tillod mig at fremkomme med ved 1ste Behandling, hvis jeg nu havde fremsat reelle og indgribende Ændringsforslag til dette lille Lovforslag. Jeg skal derfor ganske kort forklare Betydningen af de stillede Ændringsforslag. Ved Ændringsforslag Nr. 2 er Ordet „Aflæsningsgebyrer“ ombyttet med Ordet „Udsettelsesgebyrer“, hvilket altsaa kun er en Sprogrettelse for at bringe til Benyttelse et Udtryk, som efter min Mening er mere stemmende med almindelig juridisk Sprogbrug. Dernæst er der til samme Paragraf, nemlig § 3, af mig stillet en anden Ændring under Nr. 3, som kun bidrager til nærmere at forklare, hvad denne Paragraf tager Sigte paa, og som dernæst henviser til den i § 1 nævnte Frist af 3 Maanedes, som der jo er opstillet som en Begrænsning af Tiden til Indlevering af de ny Obligationer. Hvis dette Ændringsforslag under Nr. 3 og ligeledes det før nævnte under Nr. 2 blive vedtagne, vil § 3 altsaa komme til at lyde saaledes: „Ligeledes bortfalde Udsettelsesgebyrer for de Obligationsskeløb, som afløses af de ny i § 1 omhandlede Obligationer, naar Indlevering til Udsettelse sker inden den i bemeldte Paragraf nævnte Frist.“ Det er, som jeg sagde, saaledes, at den sidste Ændring kun tager Sigte paa at formulere den Tanke, man vil fremsætte, paa en lidt anden og fylbigere Maade. — Under Nr. 4 er dernæst stillet en Ændring, som gaar ud paa at udelukke den formentlige uheldige

Ordning, som er truffen derved, at de Gebyrer, som vare betalte for Pantebogsattester, skulde betales tilbage, naar det viste sig, at Pantebogsattesterne vedrørte Konvertering, hvilken Fremgangsmaade jo selvfølgelig medførte en Del Ulejlighed og Omkost. Naar Sagen bliver ordnet, saaledes som Ændringsforslaget her tilfigter, vil det gaa langt simplere, thi da vil det, som antydet, blive saaledes, at vedkommende Retsbetjent giver Pantebogsattesten en Paategning om, at Pantebogsattesten kun maa benyttes i dette enkelte Djemed, og dermed er altsaa Sagen klar; der bliver ikke Spørgsmaal om Tilbagebetaling af Gebyrer. Det vil altsaa blive Retsbetjentens Sag at anbringe denne Paategning saaledes paa Attesten, at man ikke kan fratilpe den og derved gøre Pantebogsattesten brugelig alligevel. Det vil jo ogsaa praktisk let kunne udføres. Jeg tillader mig altsaa at anbefale disse trende Ændringer til Vedtagelse.

Der findes dernæst et Ændringsforslag stillet af de samme ærede Medlemmer, som have fremsat Lovforslaget; men med Hensyn til dette Ændringsforslag forbeholder jeg mig at udtale mig, naar der er fremkommet Forklaring angaaende det nævnte Ændringsforslags nærmere Betydning og Rækkevidde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): For at de Begunstigelser ved Laaneomsætninger, som Lovforslaget stiller i Udbyg, skulle kunne erholdes, skulle jo, som ærede Medlemmer ere vel bekendte med, to Betingelser være til Stede, for det første, at det er samme Debitor, der stifter det ny Laan, som har stiftet det gamle, og for det andet, at der er givet Pant i samme Ejendom for det ny Laan, hvori der var givet Pant for det gamle. Denne sidste Bestemmelse om, at der skal være givet Pant i samme Ejendom paa ny, dersom Lovens Begunstigelser skulle komme til Anvendelse, blev fra Administrationens Side fortolket meget strengt ved den forrige Lov. Den blev forstaaet saaledes, at naar Ejendommen i Tiden mellem de to Pantstætninger var bleven i mindste Maade enten forøget eller formindsket, det være med nok saa lille en Parcel, kunde Loven ikke komme til Anvendelse. Denne Forstaaelse, om hvis Rigtighed der for øvrigt vist kan være delte Meninger, gjorde, at Loven den Gang ikke kom til at virke i det Omfang, som var forventet. Da der nu imidlertid kan være delte Meninger om, hvorledes Udtrykket „i samme Ejendom“ rettelig skal forstås, og da den Maade, hvorpaa det blev forstaaet forrige Gang fra Administrationens Side, førte til, at Loven fik